

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 122/2545

นาง อภิชา บวรสมภพ โจทก์ นางสาว สมใจ ตั้งวิริยะพานิชย์ กับพวก จำเลย นางสาว สมใจ ตั้งวิริยะพานิชย์ จำเลยที่ 1 นาย วัฒนา งอกขาว จำเลยที่ 2 นางสาว ทิพย์วัลย์ จันทรโรจน์ ทนายจำเลยที่ 1 ผู้ยื่นคำร้อง
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 26, ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า คดีนี้ผู้ร้องทั้งสามเคยยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2544 ขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญามาแล้วครั้งหนึ่ง ประธานศาลฎีกามีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องทั้งสามถูกฝ่ายโจทก์ข่มขู่จริงและตลอดมา ผู้ร้องทั้งสามไม่กล้าเดินทางไปศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามกำหนดนัดเพราะฝ่ายโจทก์ทราบล่วงหน้าโจทก์ประกอบกิจการอยู่ในอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รู้จักบุคคลและพื้นที่ดีอาจก่อเหตุร้ายในวันนัด ผู้ร้องทั้งสามเห็นว่าการที่จะป้องกันความปลอดภัยได้ดีที่สุดคือการไม่ไปปรากฏตัวที่ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบกับมีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้นกล่าวคือการพิจารณาคดีแพ่งหมายเลขคำที่ 1315/2542 อันเป็นคดีที่ผู้ร้องที่ 1 เป็นโจทก์ฟ้องโจทก์ในคดีนี้เป็นจำเลย ผู้ร้องที่ 1 ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ซึ่งสั่งยกคำร้องของผู้ร้องที่ 1 ที่ขอให้มีการคำสั่งโอนคดีดังกล่าวไปยังศาลแพ่ง และยกคำร้องขอส่งประเด็นไปสืบพยานที่ศาลแพ่งด้วย ผู้ร้องที่ 1 จึงได้ร้องเรียนผู้พิพากษาดังกล่าวไปยังประธานองคมนตรีและคณะองคมนตรี ผู้ร้องที่ 1 เกรงว่า แม้เป็นการร้องเรียนผู้พิพากษาเฉพาะราย แต่อาจทำให้ผู้พิพากษาอื่นที่ประจำอยู่ที่ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เกิดความไม่พอใจและอาจมีอคติในการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ ผู้ร้องทั้งสามจึงขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญา หมายเหตุ โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันส่งจดหมายพร้อมสำเนาคำฟ้องคดีแพ่งที่จำเลยที่ 1 ฟ้องโจทก์ในคดีนี้ เรื่องเรียกค่าทดแทนเพราะเหตุมีความสัมพันธ์กับสามมีผู้อื่นในทำนองชู้สาว ไปยังเจ้าของบ้านหลายหลังในโครงการหมู่บ้านปราณบุรีคันทรี่พาร์ค ของโจทก์ ขอให้ผู้ที่พบเห็นว่าโจทก์มีความสัมพันธ์กับสามมีจำเลยที่ 1 ในทำนองชู้สาวช่วยไปเป็นพยานให้จำเลยที่ 1 อันเป็นการหมิ่นประมาท และจงใจทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328, 83, 91 ให้ลงโทษจำคุกผู้พิพากษาในหนังสือพิมพ์ และชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์เป็นเงิน 4,000,000 บาท พร้อมดอกเบี้ย ขณะที่คดีอยู่ระหว่างศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้อง จำเลยทั้งสองและทนายจำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2544 ขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญา ประธานศาลฎีกามีคำสั่งยกคำร้อง ต่อมาวันที่ 3 มกราคม 2545 จำเลยทั้งสองและทนายจำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องฉบับนี้ขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญาอีก คำสั่ง คดีนี้ผู้ร้องทั้งสามเคยยื่นคำร้องฉบับลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2544 ขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญา ประธานศาลฎีกามีคำสั่งยกคำร้องเพราะเหตุว่าคดีนี้มีใช้ความผิดร้ายแรง และข้อกล่าวอ้างที่ว่าพวกของโจทก์ข่มขู่จะทำร้ายผู้ร้องทั้งสามเป็นเพียงข้อกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีข้อเท็จจริงประกอบให้ฟังได้เช่นนั้น ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องฉบับนี้ขอให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้โอนคดีนี้ไปยังศาลอาญาอีก โดยเพียงแต่ยืนยันว่า ผู้ร้องทั้งสามถูกฝ่ายโจทก์ข่มขู่จริง มิได้ระบุข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่จะแสดงให้เห็นว่า มีการข่มขู่จากฝ่ายโจทก์หรือหากพิจารณาพิพากษาคดีนี้ที่ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อไป อาจมีเหตุร้ายเกิดแก่ผู้ร้องทั้งสามอย่างไร ส่วนข้ออ้างเพิ่มเติมจากคำร้อง

ฉบับก่อนที่ว่า ผู้ร้องที่ 1 ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนคดีแพ่งที่ผู้ร้องที่ 1 เป็นความกับโจทก์ และผู้ร้องที่ 1 ร้องเรียนผู้พิพากษาดังกล่าวต่อประธานองคมนตรีและคณะองคมนตรี ผู้ร้องที่ 1 เกรงว่าผู้พิพากษาอื่นที่ประจำอยู่ที่ศาลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อาจเกิดความไม่พอใจและมีอคติในการพิจารณาพิพากษาคดีนี้นั้น เป็นเรื่อง que ผู้ร้องที่ 1 วิตกกังวลไปเอง และกรณีดังกล่าวมิใช่เหตุตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 26 ที่ประธานศาลฎีกาจะมีคำสั่งให้โอนคดีไปยังศาลอื่นได้ จึงให้ยกคำร้อง

องค์คณะ

สันติ ทักราล · ประธานศาลฎีกา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/122/2545>